

**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATerea DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ**

București, Piața Valter Mărăcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: cncd@cncd.org.ro

**HOTĂRÂREA NR.311
din 21.05.2008**

Dosar nr.: 98/2008

Petiția nr.: 2491/07.02.2008

Petent: V L

Reclamat: Ministerul Educației, Cercetării și Tineretului

Obiect: discriminare în raport cu toți profesorii având funcția de director de școală din România, cu privire la exercitarea funcției pe întreaga perioadă a mandatului.

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentului

I.1.1. V L cu domiciliul în

I.2. Numele, domiciliul, reședința sau sediul reclamaților

I.2.1. Ministerul Educației, Cercetării și Tineretului, cu sediul în București, str. General Berthlot, nr. 28-30, Sector 2.

II. Obiectul sesizării

2.1. Sesizarea vizează discriminarea petentului cu privire la exercitarea funcției pe întreaga perioadă a mandatului de director, în raport cu toți profesorii, directori de școală din România.

III. Descrierea presupusei fapte de discriminare

3.1. Petentul arată că este discriminat de Ministerul Educației în raport cu profesorii directori de școli din România care au câștigat prin concurs dreptul de

a-și exercita funcția pe perioada mandatului de 4 ani, în comparație cu perioada de 2 ani și 3 luni exercitată de petent, în condițiile în care a demonstrat prin hotărâri ale instanțelor judecătorești că a fost eliberat din funcție ilegal.

IV. Procedura de citare

4.1. Urmare petiției înregistrate cu nr. 2491/07.02.2008, prin adresa cu nr. 2896 din 19.02.2008, Colegiul Director a solicitat punctul de vedere cu privire la obiectul petiției Ministerului Educației, Cercetării și Tineretului. Prin adresa înregistrat cu nr. 2897 din 19.02.2008 Colegiul Director a solicitat punctul de vedere cu privire la obiectul petiției Inspectoratului Școlar al Județului Neamț, deși nu are calitatea de reclamat în cauză.

4.2. Prin adresa înregistrată cu nr. 3940 din 10.03.2008, Inspectoratul Școlar al Județului Neamț a remis punctul său de vedere iar prin adresa înregistrată cu nr. 3793 din 05.03.2008 a comunicat punctul de vedere Ministerul Educației.

4.3. În temeiul art. 20, alin.4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura de citare a părților.

4.4. Prin adresa înregistrată cu nr. 4535 din 20.03.2008 a fost citat petentul. Prin adresa înregistrată cu nr. 4548 din 20.03.2008 a fost citat Ministerul Educației, prin reprezentant iar prin adresa cu nr. 4549 din 20.03.2008 a fost citat Inspectoratul Școlar al Județului Neamț. Părțile au fost citate pentru termenul stabilit de Consiliu, la data de 22.04.2008. La termen părțile nu s-au prezentat.

4.5. Petentul a comunicat note scrise, însoțite de înscrisuri cuprinse în Anexa 1-11, înregistrate cu nr. 5733 din 15.04.2008 iar Inspectoratul Școlar al Județului Neamț a comunicat note scrise înregistrate cu nr. 6023 din 21.04.2008.

V. Susținerile părților

Susținerile petentului

5.1.1. Petentul arată că prin Ordinul M.Ed.C nr. 5708/22.12.2003 a fost numit, începând cu data de 15.11.2003 pe o durată de 4 ani, în funcția de director al Colegiului Tehnic "Danubiana" Roman, din care a efectuat 2 ani și 3 luni, fiind demis în mod abuziv, astfel cum au reținut instanțele de judecată. Petentul arată că atât ordinul cât și contractul de management încheiat nu precizează data numirii în funcție și data încetării contractului iar potrivit contractului, litigiile izvorâte din încheierea, modificarea, încetarea și interpretarea acestuia sunt de competența instanțelor judecătorești.

5.1.2. Petentul precizează că la data de 14.11.2007 prin Sentința civilă nr. 65 din 21.05.2007 a Curții de Apel Bacău rămasă definitivă și irevocabilă prin Decizia civilă nr. 4393 din 14.11.2007 a Înaltei Curți de Casație și Justiție s-a

dispus "reintegrarea sa pe funcția de director al Colegiului Tehnic Danubiana Roman". În data de 15.11.2007, prin Ordinul M.Ed.C.T. nr. 2631/15.11.2007 a fost eliberat din funcția de director pe care o deținea anterior. Cu toate că în data de 16.11.2007, 20.11.2007 și 06.12.2007 a înaintat Ministerului Educației cereri de reintegrare pe funcție, nu a primit nici un răspuns.

5.1.3. Petentul arată că în cursul soluționării acțiunii aflate pe rolul Curții de Apel Bacău a intrat în posesia Ordinului în speță care i-a fost comunicat ulterior la data de 30.01.2008. În acest context, petentul se consideră discriminat față de toți profesorii directori de școală din România care și-au câștigat prin concurs dreptul de a-și exercita funcția pe o perioadă de 4 ani spre deosebire de acesta, efectuând doar 3 ani și 3 luni din mandatul de 4 ani, în condițiile în care a dovedit prin hotărâre definitivă și irevocabilă că a fost eliberat din funcție ilegal. Astfel, petentul solicită C.N.C.D. sprijin în vederea reintegrării pe funcția de director al Colegiului Tehnic Danubiana.

5.1.4. Petentul consideră că înscrisurile pe care le depune ca probă atestă existența unui tratament diferențiat, manifestat prin deosebire, excludere și restricție, putând fi reintegrat odată cu obținerea hotărârii definitive a Tribunalului Galați și Curtea de Apel Bacău, pe baza unui criteriu prevăzut de O.G. nr. 137/2000, (i.e. categorie socială, convingeri) fiind preferată în locul său, o persoană fără concurs, ceea ce a avut ca efect atingerea drepturilor sale subiective.

5.1.5. Petentul arată că deși a câștigat procesele în justiție, spre deosebire de alte persoane el nu a primit nici un fel de despăgubiri iar prin neintegrarea sa, s-a produs un tratament diferențiat în raport cu ceilalți profesori, directori de școli din România, fiind încălcate Declarația Universală a Drepturilor Omului (art.7), Convenția Europeană a Drepturilor Omului (art. 14, 17, 18), Constituția României (art. 1(4), 16 (1,2), 52, 53), Codul Muncii (art. 52 și 78), Legea nr. 84/1995 (art. 145 (9)), legea nr. 128/1997 (art.21 (4)) și O.G. nr. 137/2000 (art. 1, art.2, art.6)

Sușinerile Ministerului Educației

5.2.1. Ministerul Educației arată că potrivit Sentinței civile nr. 65/2007 definitivă și irevocabilă, consecința anulării Ordinului nr. 3282/2006 emis de M.E.C. va fi repunerea reclamatului în situația anterioară emiterii actelor a căror anulare va fi dispusă prin prezenta hotărâre. Astfel, instanța de fond a statuat că își produc efectele Ordinul de numire în funcție a petentului, contractul de management încheiat și asumat. Petentul a fost numit în funcție începând cu data de 15.11.2003 pe o perioadă de 4 ani așa cum reiese din Ordinul nr. 5708/2003 iar numirea a condus la încheierea contractului de management care stipulează fără echivoc că „prezentul contract se încheie pe o perioadă determinată de 4 ani, de la data numirii în funcție”. În același sens sunt și prevederile art. 21 alin.4 din legea nr. 128/1997 privind statutul personalului didactic, cu modificările și completările ulterioare.

5.2.2. Ministerul Educației arată că reintegrarea pe funcție a petentului ulterior expirării perioadei determinate pentru care a fost încheiat contractul de

management era imposibil de realizat de la data pronunțării definitive și irevocabile de către Înalta Curte de Casație și Justiție. Astfel, la data de 15.11.2007 a expirat perioada pentru care a fost încheiat contractul de management. Luând în considerare și Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție, la data de 15.11.2007 a fost emis în mod temeinic Ordinul nr. 2631/15.11.2007 prin care petentul este eliberat din funcție, ca urmare a expirării perioadei legale de numire.

5.2.3. Ministerul Educației arată că în dosarul nr. 1176/32/2007 prin Decizia nr. 2/2008, Curtea de Apel Bacău a respins cererea petentului de punere în executare a sentinței civile nr. 65/21.05.2007 rămasă definitivă și irevocabilă. Instanța a constatat că reintegrarea petentului nu mai poate fi dispusă întrucât perioada pentru care a fost încheiat contractul său de management a expirat la data de 15.11.2007. Mai mult, instanța de judecată a constatat faptul că „nu se poate reține faptul susținut de reclamant că prin neintegrarea sa în funcție s-a produs o discriminare în raport de ceilalți directori de școli, în cauză nefiind afirmat și dovedit niciunul din criteriile în raport de care O.G. nr. 137/2000 definește discriminarea”.

Punctul de vedere al Inspectoratului Școlar Neamț

5.3.1. Inspectoratul arată că prin sentința civilă nr. 65/21.05.2007 a Curții de Apel Bacău, rămasă definitivă și irevocabilă, prin decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 4393/14.11.2007, Ministerul Educației și Inspectoratul au fost obligați la reintegrarea petentului pe postul de director al Colegiului Tehnic. La data de 15.11.2007 însă a expirat perioada legală de numire, petentul fiind eliberat din funcție prin Ordinul nr. 2631/15.11.2007. Or, în contextul art. 31 din legea nr. 128/1997 și a prevederilor contractului de management, reintegrarea nu mai era posibilă.

5.3.2. Inspectoratul arată că prin neintegrarea petentului în funcție nu s-a produs o discriminare în raport cu ceilalți directori de școli, în cauză nefiind afirmat și dovedit niciunul dintre criteriile în raport de care O.G. nr. 137/2000 definește discriminarea.

VI. Motivele de fapt și de drept

6.1. **În fapt**, Colegiul Director reține că prin Ordinul nr. 5708/2003 al M.E.C. petentul a fost numit în funcția de director al Colegiului Tehnic Danubiana Roman și între acesta și Inspectoratul Școlar al Județului Neamț s-a încheiat un contract de management educațional înregistrat sub nr. 951/15.04.2004 pe o durată de 4 ani. În urma evaluării profesionale, stabilindu-se un punctaj „nesatisfăcător” pentru anul școlar 2004-2005, prin Ordinul nr. 3282 din 16.02.2006 al M.E.C. petentul a fost eliberat din funcția de director al Colegiului tehnic „Danubiana” Roman. Urmare acestui fapt, petentul a introdus cerere în justiție împotriva Ministerului Educației și Inspectoratului Școlar solicitând instanței suspendarea executării ordinului nr. 3282/2006, anularea ordinului în

speță și a deciziei Inspectoratului Școlar nr. 2846/2005, stabilirea punctajului și calificativului real care este „foarte bine”, obligarea Ministerului la reevaluarea petentului și obligarea pârâților la plata de daune morale. Curtea de Apel Bacău prin Sentința civilă nr. 65/2007 a constatat că eliberarea reclamatului din funcția de director este o măsură luată fără o bază legală ori contractuală, nu s-au îndeplinit formalitățile procedurale de consultare, și metodologia de evaluare astfel încât instanța a admis acțiunea petentului, a anulat Ordinul nr. 3282 din 16.02.2006 emis de M.Ed.C. și decizia nr. 2846 din 23.12.2005 și a dispus reintegrarea petentului în funcția de director al Colegiului Tehnic Danubiana. Colegiul Director observă că astfel cum rezultă din dispozitivul Sentinței civile, petentul a renunțat la capătul de cerere privind stabilirea de către instanță a calificativului real, reevaluarea precum și plata daunelor morale și materiale.

6.2. În raport cu această Sentință civilă, astfel cum rezultă din probele aflate la dosar, Ministerul Educației a formulat recurs iar Înalta Curte de Casație și Justiție, prin decizia nr. 4393 din 14 noiembrie 2007 a anulat recursul, a luat act de renunțarea la judecată a recurentului Inspectoratul Școlar Neamț și a obligat recurenții la plata cheltuielilor de judecată.

6.3. Cu toate că în data de 16.11.2007, 20.11.2007 și 06.12.2007 petentul a înaintat Ministerului Educației cereri de reintegrare pe funcție, nu a primit nici un răspuns. (vezi infra parag. 5.1.2.) Ulterior, petentul s-a adresat prin acțiune civilă nr. 1176/32/21.12.2007 în instanță solicitând obligarea Ministrului Educației să pună în executare sentința civilă nr. 65/2007 pronunțată de Curtea de Apel Bacău, aplicarea unei amenzi pentru refuzul executării hotărârii judecătorești, obligarea la plata unei despăgubiri pentru întârziere și la plata cheltuielilor de judecată. De asemenea, petentul în completarea motivării acțiunii, a susținut că potrivit legii nr. 84/1995 și legii nr. 128/1997 toți directorii din România își pot exercita funcția pentru o perioadă de 4 ani, însă în cazul său prin neexecutarea hotărârii judecătorești, au fost nesocotite dispozițiile art. 16, art. 52, și art. 53 din Constituție, art.7 din Declarația universală a drepturilor omului, art. 14 și art. 17 din C.E.D.O.

7.1. În drept, Colegiul Director se raportează la Curtea Europeană a Drepturilor Omului, care, legat de articolul 14 privind interzicerea discriminării, a apreciat că diferența de tratament devine discriminare, în sensul articolului 14 din Convenție, atunci **când se induc distincții între situații analoage și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă**. Instanța europeană a decis în mod constant că pentru ca o asemenea încălcare să se producă **„trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-și găsește nicio justificare obiectivă sau rezonabilă** (vezi CEDH, 18 februarie 1991, Fredin c/Suede, parag.60, 23 iunie 1993, Hoffman c/Autriche, parag.31, 28 septembrie 1995, Spadea et Scalabrino c/Italia, 22 octombrie 1996 Stubbings et autres c/Royaume-Uni, parag.75)

7.2. În același sens, Curtea Europeană de Justiție a statuat principiul egalității ca unul din principiile generale ale dreptului comunitar. În sfera dreptului

comunitar, **principiul egalității exclude ca situațiile comparabile să fie tratate diferit și situațiile diferite să fie tratate similar, cu excepția cazului în care tratamentul este justificat obiectiv.** (vezi Sermide SpA v. Cassa Conguaglio Zuccheri and others, Cauza 106/83. 1984 ECR 4209, para 28; Koinopraxia Enoseon Georgikon Synetairismon Diacheir iseos Enchorion Proionton Syn PE (KYDEP) v. Council of the European Union and Commission of the European Communities, Cauza C-146/91, 1994 ECR I-4199; Cauza C-189/01 Jippes and others 2001 ECR I-5689, para 129; Cauza C-149/96 Portugal vs. Council 1999 ECR I-8395 para.91)

7.3. Reținând în coroborare cu aceste aspecte definiția discriminării, astfel cum este reglementată prin articolul 2 alin.1 din O.G.137/2000 cu modificările și completările ulterioare, republicată, Colegiul Director se raportează la modul în care sunt întrunite cumulativ elementele constitutive ale articolului 2. Pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art.2, alin.1 deosebirea, excluderea, restricția sau preferința trebuie să aibă la bază unul dintre criteriile prevăzute de către art. 2, alin. 1, și trebuie să se refere la persoane aflate în *situații comparabile* dar care sunt tratate în *mod diferit* datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior. Așa cum reiese din motivația invocată mai devreme pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare trebuie să avem două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit. Subsecvent, tratamentul diferențiat trebuie să urmărească sau să aibă ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

7.4. Curtea Europeană a Drepturilor Omului a apreciat prin jurisprudența sa, că statele contractante dispun de o anumită marjă de apreciere pentru a determina dacă și în ce măsură diferențele între situații analoge sau comparabile sunt de natură să justifice distincțiile de tratament juridic aplicate. (22 octombrie 1996 Stubbings et autres c/Royaume-Uni, parag.75)

7.5. Colegiul Director trebuie să analizeze în ce măsură obiectul petiției este de natură să cadă sub incidența art.2 al O.G. nr.137/2000, republicată, sub aspectul scopului sau efectului creat, care a dat naștere sau nu, unei circumstanțe concretizate generic în restricție, excludere, deosebire, preferință, și care circumstanțiat la situația petentului/petentei, poate să îmbrace forma unui tratament diferit, indus între persoane care se află în situații analoge sau comparabile, datorită unor criterii determinate și care are ca scop sau ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

7.6. Față de constatările de fapt în cauză (infra parag. 6.1. -6.3.) și coroborat la obiectul petiției, astfel cum este redactată și probele depuse la dosar, Colegiul Director reține că în opinia petentului, împrerurarea tratamentului diferențiat se materializează în raport cu dispozițiile contractului de management, art. 3 care nu precizează nici data numirii în funcție nici data încetării contractului

și Ordinului nr. 5708/22.12.2003 care nu precizează data încetării mandatului. Pornind de la această ipoteză, în condițiile constatării ca nelegale a eliberării petentului din funcția de director, a anulării Ordinului în speță și a dispunerii reintegrării, refuzul Ministerului, este considerat în speță ca fiind discriminatoriu. Petentul arată că prin atacarea hotărârilor cu recurs de către Ministerul Educației s-a dorit prelungirea perioadei de judecată pentru a nu se mai putea realiza mandatul de 4 ani. Astfel, petentul este discriminat față de directorii de școală din România care își pot exercita funcția pentru o perioadă de 4 ani spre deosebire de acesta din urmă.

7.7. În raport cu aceste susțineri și exercitarea competențelor C.N.C.D. stabilite prin prevederile O.G. nr. 137/2000, republicata, Colegiul Director este de opinie că aspectele sesizate vizează ipso facto circumstanțe de natură să justifice sau nu drepturile subiective ale petentului, în raport cu modul de interpretare și de aplicare a prevederilor contractului de management încheiat de petent, Ordinul Ministerului Educației de numire precum și aspecte corelative actului de justiție, subsecvente anulării unor acte administrative, repunerii în situația anterioară precum și executării unor hotărâri judecătorești.

7.8. Rezultă indubitabil și fără echivoc că instanțele de judecată s-au pronunțat definitiv și irevocabil (Sentința civilă nr. 65/2007, Decizia civilă nr. 4393/2007) în sensul constatării că eliberarea petentului din funcția de director a fost o măsură luată fără o bază legală ori contractuală, nu s-au îndeplinit formalitățile procedurale de consultare și metodologia de evaluare, astfel încât s-a dispus anularea Ordinului nr. 3282 din 16.02.2006 emis de M.E.C. și decizia nr. 2846 din 23.12.2005, subsecvent fiind dispusă reintegrarea petentului în funcția de director al Colegiului Tehnic Danubiana.

7.9. Însă, astfel cum susține și petentul în plângerea sa, litigiile care izvorăsc din încheierea, modificarea, încetarea și interpretarea contractului de management, în virtutea art.12, sunt de competența instanțelor judecătorești. Or în cauză, Colegiul Director ia act de susținerile contradictorii ale părților care vizează aspecte corelative interpretării contractului de management și a Ordinului de numire al petentului. Astfel, în opinia petentului art. 3 din contractul de management nu precizează data numirii în funcție și nici data încetării contractului. Ordinul Ministerului Educației nr. 5708 din 22.12.2003 nu precizează durata încetării mandatului, astfel încât revenea în competența Ministerului să modifice contractul de management pentru a aplica întocmai Sentința civilă nr. 65/2007 a Curții de Apel Bacău, rămasă definitivă și irevocabilă prin decizia nr. 4393/2007.(vezi petiția aflată la dosarul cauzei). Contrar acestor susțineri, în opinia Ministerului Educației petentul a fost numit în funcție începând cu data de 15.11.2003 pe o perioadă de 4 ani așa cum reiese din Ordinul nr. 5708/2003 iar numirea a condus la încheierea contractului de management care stipulează fără echivoc că „prezentul contract se încheie pe o perioadă determinată de 4 ani, de la data numirii în funcție”. Astfel, susține reclamata, reintegrarea pe funcție a petentului, ulterior expirării perioadei determinate pentru care a fost încheiat contractul de management era imposibil de realizat de la data pronunțării definitive și irevocabile de către Înalta Curte de Casație și Justiție. În acest sens, la data de 15.11.2007 a expirat perioada pentru care a fost încheiat contractul de

management. Luând în considerare și Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție, la data de 15.11.2007 a fost emis în mod temeinic Ordinul nr. 2631/15.11.2007 prin care petentul a fost eliberat din funcție, ca urmare a expirării perioadei legale de numire. (vezi în acest sens infra parag. 5.2.1.-5.2.2.)

7.10. Această împrejurare invocată de petent și interpretările subsecvente ale părților sunt strâns legate de situația de fapt și justificarea drepturilor subiective ce decurg din contractul de management, respectiv din actul administrativ de numire în funcția de director. Răspunsurile Ministerului Educației la solicitările petentului de reintegrare au avut în vedere inițial prematuritatea în virtutea faptului că se afla pe rol recursul promovat de reclamată împotriva sentinței civile nr. 65/2007 iar ulterior răspunsul negativ al Ministerului a avut ca temei „expirarea legală a perioadei de numire”. Or, Colegiul Director este de opinie că nu se poate substitui instanțelor de judecată pentru a interpreta legalitatea invocării prematurității, ori prevederile contractului de management în sensul duratei acestuia ori al justificării modificării contractului în vederea executării hotărârii judecătorești. Din acest punct de vedere, neexecutarea hotărârii judecătorești în speță, apare ca aspect fundamental al cauzei. Or, Colegiul Director pe de o parte, nu poate primi critica petentului în sensul că Ministerul Educației a dorit prelungirea perioadei de judecată pentru a nu se putea realiza mandatul de 4 ani, devreme ce părțile într-un proces civil au dreptul procesual consfințit în codul de procedură civilă de a apela sau recura hotărârile pronunțate de instanțele de judecată în cauzele care îi vizează.

7.11. Pe de altă parte, relativ la aspectul privind neexecutarea hotărârii judecătorești de către Ministerul Educației, invocată în cauza, ori alte hotărâri judecătorești la care petentul face referire în petiție (pronunțate de Tribunalul Galați, Curtea de Apel Galați) Colegiul Director reține că în speta sunt aplicabile principiile organizării și îndeplinirii justiției în țara noastră, transpuse în Constituția României și care statuează în art. 126 alin.1 că „În România justiția se realizează prin Înalta Curte de Casație și Justiție și prin celelalte instanțe judecătorești stabilite de lege”, fiind exclusă posibilitatea desfășurării activității de jurisdicție de către alte structuri sau de către persoane ori instituții private. Coroborând acest aspect fundamental incident petiției deduse soluționării, Colegiul Director este de opinie că, în speță, *Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării, ca autoritate de stat, autonomă, nu poate analiza statuările instanțelor judecătorești, nu se poate pronunța sine qua non asupra aspectelor corelative actului de justiție, inclusiv sub aspectul executării hotărârilor judecătorești ori vis a vis de situațiile de fapt care justifică drepturile subiective ale părților precum și cu privire la modalitatea de interpretare și aplicare a legii, atribut exclusiv al instanțelor de judecată.*

7.12. Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării nu poate adresa instrucțiuni instanțelor de judecată, în speță membrilor acestora în ceea ce privește exercițiul funcțiilor lor și *nici nu poate să interzică sau să oblige la executarea hotărârilor judecătorești pronunțate.* (vezi în acest sens hotărârile Curții Europene a Drepturilor Omului pronunțate în cauza Van de Hurk v. the Netherlands, 19 aprilie 1994, parag. 45, coroborat cu hotărârile pronunțate în cauzele Benthem v. the Netherlands, 23 October 1985, Series A no. 97, p. 17,

para. 40; H. v. Belgium, 30 November 1987, Series A no. 127, p. 34, para. 50; and Belilos v. Switzerland, 29 April 1988, Series A no. 132, p. 29, para. 64). Astfel, Colegiul Director nu poate analiza aspectele ce derivă din neexecutarea hotărârii judecătorești rămase definitive și irevocabile, ori a hotărârilor judecătorești invocate în speță, revenind instanțelor judecătorești atributul de a statua asupra acestor chestiuni. Dealtfel, Colegiul Director observă că petentul s-a adresat în justiție prin acțiunea civilă nr. 1176/32/21.12.2007, solicitând obligarea Ministrului Educației să pună în executare sentința civilă nr. 65/2007 pronunțată de Curtea de Apel Bacău, aplicarea unei amenzi pentru refuzul executării hotărârii judecătorești, obligarea la plata unei despăgubiri pentru întârziere și la plata cheltuielilor de judecată, în primă instanța acțiunea fiind respinsă.

7.13. Dincolo de aceste considerente, trebuie subliniat că potrivit definiției discriminării, tratamentul diferit trebuie să aibă la bază unul dintre criteriile prevăzute de către art. 2, alin. 1 și trebuie să se refere la persoane aflate în *situații comparabile* dar care sunt tratate în *mod diferit* datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior. Așa cum reiese din motivația invocată mai devreme pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare trebuie să avem două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit datorită unui criteriu. Colegiul Director reține că, art.2 alin.1 nu conține o listă exhaustivă a criteriilor de discriminare deoarece, criteriile *expressis verbis* enumerate de lege sunt completate cu sintagma „sau orice alt criteriu” ceea ce, practic oferă posibilitatea reținerii oricărui alt criteriu nespecificat de lege, în săvârșirea unei fapte de discriminare. Însă criteriul, în raport cu elementele constitutive ale discriminării, astfel cum este definită în art. 2 din O.G. nr. 137/2000, trebuie interpretat în sensul existenței sale, ipso facto și constituind mobilul principal al actului sau faptului discriminatoriu. În situația inexistenței, nu ar determina săvârșirea discriminării. Or, natura discriminării, sub aspectul ei constitutiv decurge din faptul că diferența de tratament este determinată de existența unui criteriu, ceea ce presupune o legătură de cauzalitate între tratamentul diferit indus și criteriul interzis de lege.

7.14. În cauza de față, circumstanțele de fapt invocate în petiție sunt corelative unor aspecte referitoare la eliberarea din funcție respectiv neexecutarea unor hotărâri judecătorești, cumul de împrejurări ce se afla în raport de cauzalitate cu aspecte de legalitate, asupra cărora instanțele de judecată s-au pronunțat ori au competența de a se pronunța din punctul de vedere al legalității, situându-ne în afara incidenței O.G. nr. 137/2000, republicată.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

**COLEGIUL DIRECTOR
HOTĂRĂȘTE:**

1. nu pot fi reținute aspecte care intră sub incidența art.2 din Ordonanța de Guvern nr.137/2000, privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și aprobările ulterioare, republicată

2. clasarea dosarului;

3. se va răspunde petentului în sensul celor hotărâte;

4. o copie a hotărârii se va transmite părților, V L cu domiciliul în comuna Ministerul Educației, Cercetării și Tineretului, cu sediul în București, str. General Berthlot, nr. 28-30, Sector 2.

VII. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VIII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicata și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință

ASZTALOS CSABA FERENC – Președinte

COMSA CORINA NICOLETA – Membru

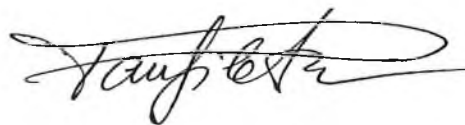
GERGELY DEZIDERIU – Membru

HALLER ISTVAN – Membru

IONIȚĂ GHEORGHE – Membru

PANFILE ANAMARIA – Membru

TRUINEA PAULA ROXANA – Membru

Data redactării 08.06.2008

Red. D.G., Tehnored. A.P. 4 exemp.

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

